

מ"ת 25166/07/15 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'
בפני כב' השופט אברהם הימן
המבקש יעקב (מטיטה) בן שטרית (משיב 17)

נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן- "חוק המעצרים").

רקע דיוני

ביום 13.7.15 הוגש נגד המבקש ונאשמים נוספים כתב אישום הכולל 13 אישומים. למבקש מיוחסים שלושה אישומים- 11, 12 ו-13.

בהחלטתי מיום 24.8.17 פירטתי את עובדות האישומים המיוחסים למבקש, כדלקמן:

"על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשמים ומעורבים נוספים מאוגדים בארגון פשיעה רב זרועות אשר בראשו עמד הנאשם 1- יצחק אברג'יל (להלן- "אברג'יל") ואשר פעל בישראל ובמדינות שונות בעולם בתבנית היררכית ושיטתית החל משנת 2002 ועד לשנת 2006. במסגרת הארגון חברו הנאשמים למטרות פליליות שכללו, בין היתר, עבירות אלימות ועבירות סמים אשר לשם קידומן ניהלו הנאשמים מערך לוגיסטי בינלאומי מסועף הכולל זרועות בבלגיה ובספרד, במזרח הרחוק, ביפן ובישראל. כמו כן נטען כי הארגון הורכב מקבוצות עברייניות שונות אשר בראש כל אחת עמד עבריון אשר היה בקשר ישיר עם ראש הארגון- אברג'יל, קיבל ממנו הנחיות ופעל לקידום מטרות הארגון. במסגרת האישום ה-11, מיוחסת למבקש, יחד עם שישה נאשמים נוספים, עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, במהלך

השנים 2004-2006 במסגרת פעילות הזרוע של הארגון ביפן, ביצעו המבקש יחד עם הנאשמים האחרים באותו אישום ובשיתוף עם אחרים שאינם חברי הארגון עסקאות סמים כדלקמן: עסקה המכונה "60 אלף כדורי אקסטזי" בשווי העומד על כ- 2,419,200 ₪, עסקה המכונה "90 אלף כדורי אקסטזי" בשווי של כ- 3,628,800 ₪, עסקאות המכונות "שלושה שולחנות" בשווי כולל של למעלה מחמישה מילון ₪, עסקות המכונות "שלוש חבילות קוקאין בדואר, בשווי של למעלה ממיליון ₪, עסקה המכונה "משלוחי "אייס" בשווי של למעלה מעשרה מיליון ₪.

במסגרת האישום ה-12, מיוחסת למבקש לבדו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, בהמשך למתואר באישום ה-11, במסגרת פעילותה של זרוע הארגון ביפן בתחום הסמים, נתגלע סכסוך בין נאשם 15 (משה מלול) לבין י.מ. על רקע חלוקת כספי תמורת עסקאות הסמים ביפן. בעקבות כך, עובר לחודש מאי 2006, הוחלט על ידי הארגון כי י.מ. יטוס ליפן יחד עם נאשם 18 (זכריה אדרי) במטרה להשתלט על חלקו של הנאשם 15 ומקורביו מטעם הארגון ביניהם המבקש, בעסקאות הסמים ביפן. בהגיעם ליפן, נפגש י.מ. עם המבקש בנוכחות הנאשם 18 ובין י.מ. לבין המבקש התפתח עימות במהלכו תקף י.מ. את המבקש. בעקבות עימות זה ולאחר שנודע לי.מ. שהמבקש מחפש אחריו, החליט י.מ. להיפגש עם המבקש ולפגוע בו. ביום 2.5.06 פגש י.מ. את המבקש מחוץ למועדון בילוי בו בילה המבקש. י.מ. התקרב למבקש ותקף אותו באמצעות ידיו ובעת שי.מ. נסוג לעבר רכב על מנת ליטול ממנו את הסכינים התנפל עליו המבקש וחתך אותו בצווארו באמצעות סכין ונמלט מהמקום.

במסגרת האישום ה-13, מיוחסות למבקש יחד עם עשרה נאשמים נוספים ריבוי עבירות של התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה. על פי הנטען, וכפי שפורט באישומים ביצעו הנאשמים, במסגרת ארגון הפשיעה, עבירות של סחר בסמים בסכום כולל של לפחות כ- 226 מיליון ₪. המבקש היה מעורב, לפי הנטען, בעבירות סמים בשווי של לפחות 9,283,811 ₪. על פי הנטען, המבקש פעל במסגרת הארגון על מנת להתחמק מתשלום מס ועל מנת לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס על הכנסותיהם מעסקאות הסמים בדרכים שונות כפי שפורט באישום".

ביום 15.3.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לפיה נעצר המבקש עד תום ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני.

ביום 25.8.16 הגיש המבקש בקשה לשינוי תנאי מעצרו ויציאה לעבודה. בקשה זו נדחתה ביום 20.9.16 על ידי בית משפט זה (כב' השופט ב' שגיא) אשר קבע כי פרק הזמן בו שוהה המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מספיק על מנת לגבש עילה לבקשה לעיון חוזר.

ביום 29.11.17 הגיש המבקש בקשה שנייה לשינוי תנאי מעצרו בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני, תוך הותרת תנאים מגבילים והיתר ליציאה לעבודה מידי יום. ביום 30.11.16 הורה בית משפט זה (כב' השופטת ל' מרגולין- יחידי) לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניין העבודה המוצעת. בדיון שהתקיים לפני ביום 23.1.17 ולאחר שהוברר כי שירות המבחן טרם נפגש עם המעסיק המוצע הוריתי על הגשת תסקיר נוסף. בעקבות החלטה זו הגיש שירות המבחן ביום

4.4.17 תסקיר אשר המליץ לשחרור המבקש לעבודה בפיקוח מפקח מוצע בין השעות 07:30 עד 15:30. תסקיר זה הוגש לעיוני סמוך לדיון שהתקיים לפני ביום 23.4.17. בעקבות דיון זה, בו ביקש המבקש לקבל המלצת שירות המבחן והמשיבה התנגדה, נתתי החלטתי ביום 30.4.17, בבקשת המבקש לעיון חוזר, ובה דחיתי בקשתו מהנימוקים המפורטים בהחלטה.

ערר שהגיש המבקש לבית המשפט העליון על החלטתי זו נדחה ביום 21.5.17 (בש"פ 4061/17). כב' השופט י' עמית, באותה החלטה, הפנה בית המשפט העליון תשומת הלב להחלטה קודמת של בית המשפט העליון מיום 27.3.17 בה הורה בית המשפט העליון (כב' השופטת א' חיות) על הארכת המעצר באיזוק אלקטרוני בהחלטה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, למשך שלושה חודשים נוספים מיום 24.3.17. כב' השופט י' עמית קבע בהחלטתו:

"...כי טוב היה לערר זה שלא היה מוגש בהינתן העובדה כי ביום 27.3.17 ניתנה החלטה בעניינו של העורר בבש"פ 2394/17 ולפיה הוארך מעצור באיזוק אלקטרוני לתקופה של שלושה חודשים נוספים. הבקשה לצאת לעבודה אינה מתיישבת לטעמי עם החלטה זו".

ביום 1.8.17 הגיש המבקש בקשה שלישית לשינוי תנאי מעצרו והתרת יציאתו לעבודה אם בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני או לאו. בהחלטתי מיום 24.8.17 דחיתי את הבקשה לפי שלא מצאתי כי חלוף הזמן מצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו.

ביום 19.12.17 הוארך מעצרו של המבקש בהסכמה ב- 45 ימים החל מיום 18.12.17 (ראו בש"פ 9660/17).

קודם לכן, ביום 22.11.17 הגיש המבקש הבקשה שלפני, שהיא בקשה רביעית לשינוי תנאי מעצרו, בה עותר הוא להתיר יציאתו לעבודה אף שלא בדרך של ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני. בהחלטתי מיום 5.12.17 ולאחר ששמעתי את עמדות באי כוח הצדדים, הוריתי על קבלת תסקיר שירות מבחן.

התסקיר התקבל ביום 14.1.18 ובו המלצה להסיר תנאי האיזוק האלקטרוני ולהתיר יציאתו של המבקש לעבודה בחנות ירקות מידי יום בין השעות 07:30-15:30 תחת פיקוחו של מעסיקו. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי קיימת מידת סיכון בינונית להישנות מקרים והתנהגות פורצת גבולות מצד המבקש, ויחד עם זאת התרשם כי שהותו הממושכת של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני משמשת עבורו גבול משמעותי ומרתיע וכי על אף הפרה אחת של תנאי המעצר, מקפיד המבקש לשמור על גבולות המעצר ותנאיו. על כן, ואף משום התרשמותו ממצבו הרגשי של המבקש אל מול מידת הסיכון הקיימת, ממליץ שירות המבחן על הסרת האיזוק האלקטרוני והתרת יציאתו של המבקש לעבודה במסגרת של מעצר בית, תחת פיקוח אנושי רציף של מפקחיו, והוספת מעסיקו כמפקח נוסף בזמן שהייתו בעבודה.

ביום 18.1.18 התקיים דיון נוסף בבקשה במהלכו שמעתי טיעוני באי כוח הצדדים.

טיעוני באי כוח הצדדים

בא כוח המבקש השתית נימוקי הבקשה הן על טענה לחלופי זמן ניכר מאז שניתנה ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני והן על טענה לשינוי נסיבות לפיה חלה חולשה בתשתית הראייתית. באשר לחלופי הזמן נטען כי המבקש שוהה מזה כ-30 חודשים במעצר, כאשר במשך תקופה של 20 חודשים נתון הוא במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני עם חלונות התאוררות למשך שלוש שעות מידי יום. כמו כן נטען כי המבקש כבן 52 גרוש ואב לילד כבן 14 שנים הסמוך על שולחנו, השתלב עד למעצרו בעבודה בממכר ירקות ופירות וניהל אורח חיים נורמטיבי, למעט הרשעתו בעבירה של העלבת עובד ציבור, וכי מעת מעצרו הוגבלה חירותו ונמנע ממנו לפרנס את עצמו ואת בנו והוא נפל כנטל כלכלי על משפחתו. על כן נטען כי בשלה השעה לאפשר למבקש לצאת לעבודה אצל מעסיקו הקודם באופן מוגבל ומפוקח, אף במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כמו כן נטען כי הדיונים בתיק העיקרי מתקיימים באופן אינטנסיבי, כי עד כה נשמעו שלושה עדי מדינה כאשר רק אחד רלוונטי לעניינו של המבקש וכי כעת צפויה עדותו של עד המדינה י.מ אשר על עדותו מבוססים האישומים המיוחסים למבקש. באשר ליתר העדים נטען כי אלה אינם רלוונטיים לעניינו של המבקש ואין להחזיק את המבקש כ"שבוי" בהליך מורכב וסבוך שעה כי חלקו בו קטן ביותר. נטען כי במשך תקופת מעצרו בפיקוח אלקטרוני לא הפר המבקש את תנאי המעצר והוכיח כי ניתן ליתן בו אמון. באשר לחולשה ראייתית נטען כי כיום לאחר שעד המדינה ה.צ הרלוונטי לעניינו של המבקש סיים את עדותו התגלה כי עדותו רצופה סתירות ועל כן משקלה הלכאורי מוגבל מאוד. כמו כן נטען כי עד המדינה ש.כ שכונה על ידי המשיבה כ"קצין המבצעים" של ארגון הפשיעה מסר בחקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט שעד המדינה י.מ לא היה חלק מהארגון ולפיכך נחלשת הטענה כי עדותו של עד זה מפלילה את המבקש בעבירות המיוחסות לו במסגרת ארגון פשיעה לפי שקשה להניח כי עד זה ידע על ביצוע עבירות כלשהן על ידי המבקש. נטען כי עדות עד המדינה י.מ תחייב ראית סיוע וכי עדותו של עד המדינה ה.צ אינה יכולה להוות ראיה כאמור הואיל ועדותו אודות שיחה שקיים עם י.מ בסמוך לאחר קרות האירוע נשוא האישום ה-12 סותרת את עדותו של י.מ ומהווה גרסה כבושה. כמו כן נטען כי עדותו של ה.צ אינה יכולה להוות ראית סיוע לעדותו של י.מ בקשר לאישום ה-11 הואיל והעד כלל לא הכיר את המבקש. נטען כי אף אם ניתן לתת משקל לכאורי לעדותו של עד המדינה ה.צ הרי שעל פי גרסתו אירוע האלימות כלל לא היה קשור לעבירות הסמים או לארגון הפשיעה וכי מדובר היה בסכסוך אישי בין המבקש לבין עד המדינה י.מ ללא קשר לארגון. לפיכך נטען כי חלופי הזמן והחולשה הראייתית מפחיתים מעוצמתן של עילות המעצר ולאור הצפי להימשכות ההליכים, יש הצדקה לשינוי תנאי מעצרו של המבקש.

על כן עתר בא כוח המבקש להתיר למבקש לצאת לעבודה בחברת טנא השוק בע"מ המחזיקה בחנות לממכר ירקות בבעלות משה אלגרבל, בימים א'-ה' בין שעות 07:30-15:30 כאשר אחד ממפקחי המבקש יסיעו מידי יום אל מקום העבודה, תוך שהמבקש מוותר על שעות ההתאוררות שאושרו לו מידי ערב.

במסגרת טיעוניו בעל פה, ביקש בא כוח המבקש לאמץ את המלצתו החיובית של שירות המבחן. כמו כן טען כי החלטת בית המשפט העליון בעניינו של המשיב 11 (פטריק עמוס) בבש"פ 10188/17 מיום 7.1.18 הקובעת כי יש מקום לבחון אפשרות יציאתו לעבודה במקום מוגדר וקבוע - תומכת בבקשתו, בהתחשב בפרק הזמן בו מצוי המבקש במעצר ללא שביצע הפרות משמעותיות, בפרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות המיוחסות לו ובעובדה כי מיוחסות לו עבירות סמים ועבירת אלימות אחת ולא עבירות של ניסיון לרצח ורצח כפי המיוחס למשיב 11.

בא כוח המשיבה מתנגד לבקשה. לטענתו אין מקום להשוות תנאי המעצר בין המשיב 11 לבין המבקש, היות והראשון נעדר עבר פלילי ואילו המבקש נושא עבר פלילי לרבות הרשעה בגין עבירה של הריגה משנת 1991. באשר לחלוף הזמן הפנה לבש"פ 4383/15 דלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.7.15) וטען כי שאלה זו נבחנת במסגרת הליכי הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים וכי לאחרונה האריך בית המשפט העליון את מעצרו של המבקש. כמו כן נטען כי עדותו של עד המדינה י.מ היא הרלוונטית ביותר למיוחס למבקש וצפויה להימשך כחודשיים כאשר עד זה הינו קורבן עבירת האלימות המיוחסת למבקש. עוד נטען כי שירות המבחן לא היה מודע למועד העדת עד המדינה י.מ ואין המלצתו תואמת את העיתוי הנוכחי. על כן נטען כי בנסיבות אלה מתגברת עוצמת עילות המעצר ואין מקום להקלה בתנאי מעצרו של המבקש.

דין והכרעה

סעיף 52 לחוק המעצרים קובע שלוש עילות היכולות לבסס בקשה לעיון מחדש בהחלטות הנוגעות למעצרו של נאשם או לשחרורו בתנאים מגבילים ואלה הן- גיליון של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן ניכר ממתן ההחלטה בנושא המעצר או השחרור לחלופה, ועד למועד הגשת הבקשה.

המבקש, כבן 52, נעצר לראשונה ביום 18.5.15, ומיום 15.3.16, ובמשך כ- 22 חודשים נתון הוא במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני תוך שהותרו לו שעות התאווירות מידי יום בכל יום בשבוע.

בבקשתו טוען להתקיימותן של שתי עילות המצדיקות הקלה בתנאי מעצרו בעת הנוכחית והתרת יציאתו לעבודה אם במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני ואם במסגרת שחרור למעצר לבית- האחת, כרסום בתשתית הראייתית לאחר שנשמעה עדותם של עדי המדינה ש.כ ו-ה.צ והשנייה, חלוף הזמן מאז שנעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

באשר לכרסום בתשתית הראייתית טען בא כוח המבקש, למעשה, לקשיי מהימנות בעדותו של ה.צ ולקושי בקביעת ממצאים מפלילים על סמך עדותם של עדי המדינה ש.כ ו- ה.צ, לרבות משום סתירות אל מול עדותו של י.מ. הנשמעת בימים אלה וטרם נסתיימה.

בעניין זה נקבע כהלכת בית המשפט העליון כהאי ליסנא:

"... טענות בדבר כרסום בתשתית הראייתית מוגבלות לטענות בדבר ראיות חדשות או התפתחויות חדשות בשמיעת ההוכחות. זאת ועוד, טענות כאלה יהא בכוון להביא לשינוי החלטת המעצר עד תום ההליכים רק מקום שהן מצביעות על "שינוי דרמטי" או "כרסום עמוק" בראיות התביעה עד הטיית הכף לזיכוי הנאשם. כפי שנקבע בבש"פ 4794/95 שאבי ואח' נ' מ"י, (6.8.1995): "יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשנוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכויו עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניה וביה מתוך העדויות ... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך

את גירסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשמים ממעצר" (בש"פ 388/15 דלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.1.15)).

אני סבור כי הטענות שהעלה בא כוח המבקש כנגד התשתית הראייתית אינן מלמדות על שינוי מהותי ודרמטי בכוחה ההרשעתי של התשתית הראייתית הקיימת נגד המבקש ועל כן אין הן מבססות עילה המצדיקה עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש. המדובר בטענות המתייחסות להודעות עדי המדינה שנמסרו בחקירה אשר לגביהן ניתנה זה מכבר הסכמת בא כוח המבקש באשר לפוטנציאל הראייתי הלכאורי שבהן, וכן לשאלות של משקל ומהימנות עדויות עדי המדינה שנשמעו במשפט אשר אינן נבחנות בהליך המעצר. כמו כן מדובר בטענות הנשענות על תשתית ראייתית חלקית לפי שבעת הזו נשמעת עדות עד מדינה רלוונטי נוסף. על כן, אין מקום לטענות אלה בהליך עיון חוזר.

באשר לחלוף הזמן, פירשה הפסיקה את המונח "חלוף הזמן" באופן גמיש וכזה הנבחן לפי נסיבותיו של כל מקרה. בבש"פ 1243/16 **בויארט נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.3.16) הפנה בית המשפט העליון לדברים שנקבעו בבש"פ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.8.06) בעניין בחינת העילה כדלקמן:

"הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות".

המבקש שוהה בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני מזה למעלה מ-20 חודשים, בעקבות שלושה אישומים המייחסים לו עבירה של סחר בסמים מסוכנים בסכום כולל של למעלה מ-9 מיליון ₪ וריבוי עבירות מס, וכן עבירה של גרימת חבלה בכוונה מחמירה, כולן במסגרת חברותו בארגון הפשיעה. תכליתו של המעצר הוא לאיין את מסוכנותו של המבקש הנלמדת מאופי העבירות המיוחסות לו ומהיקפן וכן את החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין.

בא כוח המבקש טען כזכור כי הקביעות העקרוניות שנקבעו לאחרונה בעניינו של המשיב 11 יפות לעניינו של המבקש ומצדיקות הקלה בתנאי שחרורו והתרת יציאתו לעבודה. אני סבור שיש לבחון אפוא האם אכן בעיתוי הנוכחי נעה נקודת האיזון לעבר הקלה בתנאי מעצרו של המבקש.

בעניינו של המשיב 11, העצור בתנאי פיקוח אלקטרוני במשך תקופה דומה לתקופה בה מצוי המבקש במעצר באותם תנאים, והמואשם במסגרת שני אישומים בעבירות אלימות רבות לרבות ניסיון לרצח ושלוש עבירות של רצח, קבע בית המשפט העליון (כב' השופטת ד' ברק-ארז), לאחרונה, ביום 7.1.18 במסגרת בש"פ 10188/17, כי בשלה העת לבחון את האפשרות של המרת המעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופת מעצר אשר ממנה יוכל המשיב 11 לצאת לעבודה. בתוך כך הורחבו חלונות ההתאווורות שנקבעו למשיב 11 על מנת שיוכל לאתר מקום עבודה שיענה על צרכי הפיקוח תחת

אשר דחה את האפשרות ליציאת המשיב 11 לעבודה כסוחר במכונות משומשות הכרוכה בנסיעות בכל רחבי הארץ במועדים בלתי מוגדרים מראש. אף בעניינו של המשיב 11 באה הבקשה להקלה בתנאי מעצרו בשלב בו טרם נשמעה עדותו של עד מדינה אשר הוגדר על ידי המדינה כרלוונטי במיוחד, ונקבע כי בכך יש להוסיף על הצורך בפיקוח במקום העבודה. יצוין עוד כי בעניינו של המשיב 11 אף נרשמו שלוש הפרות של תנאי המעצר, אולם נקבע כי המשקל שיש ליתן לאלה במסגרת השיקולים המצדיקים הקלה בתנאי המעצר צריך להביא בחשבון את חלוף הזמן ואת העובדה כי אושרו חלונות התאווירות משום שנקבע כי חרף ההפרות ניתן לתת אמון במשיב 11.

למבקש שלפני אמנם עבר פלילי הכולל הרשעה בגין עבירה של הריגה משנת 1991 בגינה נדון לעשר שנות מאסר, אולם מדובר בעבירה ורישום פלילי מלפני שנים אשר אף התיישן מבחינת המרשם הפלילי. במסגרת כתב האישום מיוחסות לו עבירות סמים ואלימות החמורות כשלעצמן, אולם פחותות בחומרתן מעבירות האלימות המיוחסות למשיב 11 שעניין בניסיון לרצח ורצח.

על כן, בחנתי בכובד ראש את האפשרות להקל בתנאי מעצרו של המבקש ולהתיר יציאתו לעבודה במקום מסוים וקבוע במסגרת שעות קבועה ומוגבלת מראש תחת פיקוחו של המעסיק המוצע אשר נמצא כשיר למשימה על ידי שירות המבחן.

בתוך כך התחשבתי, בין היתר ובמיוחד, בפרק הזמן בו מצוי המבקש במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, בעובדה כי לא הפר הפרות משמעותיות את תנאי מעצרו, בהשפעת משך המעצר על המבקש ועל יכולתו להתפרנס ולפרנס את בנו הקטין, בהמלצת שירות המבחן ובהתרשמותו ממידת האמון שניתן ליתן במבקש, כמו גם בעובדה כי פרשת התביעה ככל שהיא נוגעת לאישומים המיוחסים למבקש נמצאת בעיצומה וכי בימים אלה החלה להישמע עדותו של עד המדינה י.מ. הרלוונטי למיוחס למבקש ושהוא אף קורבן עבירת האלימות המיוחסת למבקש במסגרת האישום ה- 12; עדות אשר על פי הצהרת המשיבה צפויה להימשך כחודשיים ימים.

ההתלבטות בהחלטה זו נעוצה בכך שעד המדינה הרלוונטי, כאמור, טרם סיים עדותו. לאחר התלבטות כאמור, ובשים לב, לאשר נאמר בעניין זה בהחלטה הנוגעת למשיב 11 אשר ממנה עולה לכאורה כי סיום שמיעת עדותו של עד המדינה לא היה לרועץ למשיב 11, ואילו היה מצביע על מקום עבודה קבוע וספציפי מן הסתם היה הערר על ההחלטה נדחה, נראה לי כי הכף נוטה להיעתר לבקשה.

לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, הגעתי למסקנה כי נקודת האיזון בין ההכרח לאיין את החשש הנובע מעילות המעצר לבין מידתיות הפגיעה בחירותו של המבקש, נעה לעבר הקלה בתנאי מעצרו של המבקש בדרך של ביטול המעצר בתנאי איזוק אלקטרוני ושחרורו של המבקש למעצר בית, בהתאם להמלצת שירות המבחן. כמו כן אני סבור כי ניתן להתיר יציאתו של המבקש לעבודה בחנות הירקות תחת פיקוחו המלא והרצוף של מעסיקו שהוא מקום קבוע ומסוים העונה על צרכי הפיקוח, לרבות החשש מפני שיבוש, והמאפשר למשיבה לעקוב אחר המבקש.

אשר על כן, אני מורה על ביטול המעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני ועל שחרורו של המבקש ל"מעצר בית" תחת פיקוח

אנושי מלא ורצוף של אחד מהמפקחים שאושרו על ידי בית משפט זה.

התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 15.3.16 יעמדו בעינם אף להבטחת תנאי השחרור כאמור.

אני מתיר יציאתו של המבקש לעבודה בחנות לממכר ירקות אשר בבעלות משה אלגרבל, הנמצאת באזור חלוצי התעשייה בחיפה, בימים א'-ה' בין שעות 07:30-15:30. במקום העבודה יהא המבקש נתון לפיקוח מלא ורצוף של מר משה אלגרבל, אשר כתנאי לאישורו כמפקח ולהבטחת הפיקוח יחתום על ערבות צד ג' בסך של 200,000 ₪.

המבקש ילווה בכל יום על ידי אחד ממפקחיו, לרבות מעסיקו מר אלגרבל, ממקום מעצר הבית אל מקום העבודה ובחזרה.

לנוכח החלטה זו שעות ההתאווורות שהותרו למבקש- מבוטלות בזאת.

אני משהה ביצוע החלטה זו, על מנת ליתן למשיבה שהות לשקול ערר על החלטתי, עד ליום 12.2.18. עד למועד זה, יהיו תנאי שחרור של המבקש כפי שהם כיום על כנם.

המזכירות תעביר החלטתי זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.